C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosar nr.1r-309/25 Judecătoria Soroca, sediul Central
Nr.PIGD 1-25030430-03-1r-16042025 Judecător: Cristina Botnaru

D E C I Z I E
În numele Legii

23 aprilie 2026 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În completul compus din:
Preşedintele şedinţei, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ludmila Iarmaliuc, Ecaterina Arseni

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului Valentina Mînăscurtă în interesul inculpatului Popa Sergiu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din data de 28 martie 2025, pe cauza penală, prin care:

Popa Sergiu *****, născut la *****, originar din r. Leova, domiciliat în s. *****, la moment deținut în Penitenciarul nr. 6-Soroca, cu studii medii speciale, supus militar, în relații de concubinaj, un copil minor, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26.09.2019 procesul penal în comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(1) Cod penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților;
- sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 01.12.2020 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității;
- sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20.04.2021 (modificată prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.03.2022) în baza art. 179 alin. (2), art. 27,171 alin. (1), art. 172 alin. (1) și art. 188 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal, art.85 alin.(1)-(3) Cod penal, art.87 alin.(1) CP la pedeapsa definitivă de 10 (zece) ani 7 (șapte) luni 10 (zece) zile închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- decizia Curții de Apel Bălți din 19 mai 2023 în temeiul art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa inculpatului Popa Sergiu cu 220 (două sute douăzeci) zile pentru perioada de 110 (una sută zece) zile în care acesta s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr.11 Bălți, calculându-se 2 (două) zile de închisoare pentru 1 (una) zi de arest preventiv. Termenul pedepsei definitive stabilite în privința lui Popa Sergiu prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 martie 2022 sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani 7 (șapte) luni și 10 (zece) zile s-a redus cu 220 (două sute douăzeci) zile.

-a fost recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.322 alin. (3) și art. 322 alin. (3) Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:
- instanța de fond: 07.03.2025 – 28.03.2025.
- instanța de recurs: 15.04.2025 –23.04.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererii de recurs, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din data de 28 martie 2025 a fost recunoscut vinovat Popa Sergiu ***** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.322 alin.(3) Cod penal și art.322 alin.(3) Cod penal și în baza acestor legi, în coroborare cu prevederile art. 80/1 alin.(1) Cod Penal, i s-a stabilit lui pedeapsa după cum urmează: - în baza art. 322 alin.(3) Cod penal – 2 ani închisoare. - în baza art. 322 alin.(3) Cod penal Cod penal – 2 ani închisoare. Conform art.84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate s-a stabilit lui Popa Sergiu *****, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 20.04.2021, modificată prin decizia Curții de Apel Bălți din 16.03.2022 și i s-a stabilit definitiv lui Popa Sergiu ***** pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării

pedepsei aplicate lui Popa Sergiu ***** urmând a fi calculat din data pronunțării – 28.03.2025. Popa Sergiu ***** urmând a fi deținut în continuare în Penitenciarul nr. 6 Soroca. Prin sentință s-a soluționat soarta corpurilor delicte.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că, Popa Sergiu *****, fiind deținut şi executând pedeapsa cu închisoare în Penitenciarul nr. 6- Soroca, la 24.01.2025, ora şi locul exact nu a fost stabilit, pe teritoriul penitenciarului nr. 6-Soroca, a depistat un telefon mobil de model HUAWEIPOT- LX1, cu IMEÎ-1 nr. *****; IMEI-2 ***** cu cartela SIM de la compania ”MOLDCELL” cu nr. *****, pe care la însușit şi la folosit în penitenciar apelând pe sora sa și care la data de 25.01.2025, aproximativ la ora 02:50, a fost depistat asupra sa și ridicat de către angajații Penitenciarului nr. 6 Soroca, în cadrul efectuării unui rond în încăperea pontatorului din zona locativă nr. 1, sectorul nr. 5 a Penitenciarului nr.6 Soroca. Potrivit punctului 17 din Anexa nr. 7 la Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, telefoanele mobile şi accesoriile acestora, reprezintă obiecte interzise în penitenciar.

Astfel, prin acțiunile sale Popa Sergiu *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (3) Cod penal cu indicii de calificare: *folosirea în instituțiile penitenciare de către persoanele deținute a telefoanelor mobile si a cartelelor SIM.*

Tot el, fiind deținut şi executând pedeapsa cu închisoare în Penitenciarul nr. 6- Soroca, la data de 19 februarie 2025, ora şi locul exact nu a fost stabilit, pe teritoriul penitenciarului nr. 6-Soroca, a depistat un telefon mobil de model ”Redmi M1908C3XG”, de culoare neagră, cu număr de IMEI neidentificat, pe care la însușit şi la folosit în penitenciar apelând-p pe sora sa și care la data de 21 februarie 2025, aproximativ la ora 03:00, a fost depistat și ridicat de lângă patul său de dormit din încăperea pontatorului, de către angajații Penitenciarului nr. 6 Soroca, în cadrul efectuării unui rond în zona locativă nr. 1, sectorul nr. 5 a Penitenciarului nr.6 Soroca. Potrivit punctului 17 din Anexa nr. 7 la Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, telefoanele mobile şi accesoriile acestora, reprezintă obiecte interzise în penitenciar.

Astfel, prin acțiunile sale Popa Sergiu *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (3) Cod penal cu indicii de calificare: *folosirea în*

instituţiile penitenciare de către persoanele deţinute a telefoanelor mobile şi a cartelelor SIM.

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către avocatul Valentina Mînăscurtă în interesul inculpatului Popa Sergiu solicitând admiterea lui, casarea actului judecătoresc recurat, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili o pedeapsă mai blândă non-privativă de libertate, or, inculpatul şi-a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, având un copil minor.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

La data de 16 aprilie 2026 referință în instanța de recurs a depus procurorul în Procuratura de Circumscripție Nord, Valentina Gavdiuc, solicitând respingerea recursului apărării în interesul inculpatului, cu menținerea fără modificări a sentinței recurate.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul penal notează că, în conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1/4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364/1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Colegiul reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra cărora inculpatul Popa Sergiu nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Popa Sergiu în comiterea infracțiunii de folosire în instituțiile penitenciare de către persoanele deținute a telefoanelor mobile și a cartelelor SIM, stabilindu-i conform acestei legi pedeapsa penală definitivă prin prisma prevederilor art.84 și art.85 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, partea apărării în interesele inculpatului nu contestă încadrarea juridică a faptei, cel din urmă recunoscând comiterea ei, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală, solicitând atenuarea ei prin aplicarea unei non-privative de libertate.

Dat fiind contestarea sentinței doar în latura pedepsei penale, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, iar cuantumul acesteia pentru infracțiunea săvârșită, a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.80[1] alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu

închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului, sub formă de închisoare, în cuantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu gravitatea faptei comise – infracțiune mai puțin gravă; personalitatea inculpatului – nu este la prima încălcare a legii penale, fiind anterior judecat și condamnat inclusiv și la pedeapsă închisorii, cu executarea reală, atitudinea inculpatului față de faptele comise și procesul desfășurat – a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei, persistând circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 Cod penal, și lipsa circumstanțele agravante stipulate art.77 Cod penal.

Cu atât mai mult, Colegiul constată cert starea de recidivă, or art. 34 alin. (1) Codul penal prevede că: ”*se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârşită cu intenție”*.

În același context, Colegiul penal notează, că rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii şi personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, Colegiul reține, că în cauza inculpatului Popa Sergiu stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de personalitatea acestuia, or, anterioarele condamnări a inculpatului atestă că aceasta este predispusă de a încălca legea. Condamnările anterioare nu l-au corectat și nu l-au reeducat pe inculpat, acesta a continuat comiterea faptelor infracționale.

Având în vedere, anterioarele condamnări, Colegiul penal constată inoportunitatea aplicării față de inculpatul Popa Sergiu a unei pedepse mai blânde sau de altă categorie, după cum invocă recurentul, or, inculpatul anterior a fost

supus răspunderii penale, precum și faptele supuse judecății fiind comise în momentul deținerii lui în instituția penitenciară, însă careva concluzii n-a tras, și prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni, a sfidat cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

În atare împrejurări, solicitările părții apărării referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul le consideră neîntemeiate, or, o pedeapsă mai blândă la caz, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va restabili echitatea socială perturbată de inculpatul Popa Sergiu.

Colegiul notează, că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, Colegiul consideră, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de inculpatul Popa Sergiu a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, cuantumul acesteia este dozat corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Colegiul reține că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art.364^1 Cod de procedură penală în coroborare cu art.80^1 Cod penal, asigurând reducerea limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca temei de aplicare a unei pedepse mai blânde.

Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către avocat în interesul inculpatului sentinței recurate, Colegiul penal le apreciază ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Valentina Mînăscurtă în interesul inculpatului Popa Sergiu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din data de 28 martie 2025, pronunțată pe cauza penală privindu-l pe **Popa Sergiu *******, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ion Talpa

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Ecaterina Arseni